

Прути заплітають через один сток і гнучкості та пластичності. Перед плетінням лозу крють сіркою. Вимочують у холодній воді, щоб надати їй гнучкості та пластичності.

У вигляді безперервної стрічки, накла-

ЛОЗОПЛЕТІННЯ

Орнаментальне опалення наносять на чисту нефарбовану поверхню дерев'яних виробів. Білосніжна чи золотиста фактура дерева чудово контрастує із випалено-чорно-білими контрастив, посилюючи декоративну виразність виробу.

І не дають повного обвуглювання деревини, малюнок набуває темного соковитого тону. Скипаючись, складники одночасно фіксуються, тобто закріплюють випалений малюнок, обмежують руйнівну дію вологи, отже, роблять дерев'яний виріб довговічним.

Випалені зображення на побутових виробках не покривають ніякими лаками.

Поряд із художнім обробітком деревини здавна побутувало в селах України ремесло лозоплетіння. Як сировину тут використовували верболіз, солом, ротіз, коріння, кору... Усе, що мало пластичну гнучкість і скорялося молодим і старечим рукам, перетворювалося на предмети одягу, побуту, прикрашало селянську оселю. Колись на ринках можна було придати плетений вулик, кошик, крісло, короб для білизни й зерна..

У кожному селі виникали свої кустарні промисли, з'являлися вчителі-умільці цього ремесла. 1891 року в Сторожницях на Буковині виникла школа плетіння з лози, а наступного літа в селі Джурів Снятинського повіту — школа кошикарства.

Для плетіння вибирають дрове (двох метрів), гнучке пруття. Найкращі з матеріалів — лоза-коноплянка, білоліз (тричичинкова верба), верба американська, верба пурпурова та інші види цієї породи. У них довгий тонкий прут із маленькою серцевиною та великими боковими відростками. Заготовляють лозу навесні (у квітні) або восени (в жовтні — листопаді). Однорічні й дворічні пагони зберігають у сухому провітрюваному місці; здерши кору, пруття висушують, а щоб мати білий колір одного тону, об-